

ikke yde ham nogen Tak for. Han syntes at staa, jeg vil ikke sige absolut, men noget afvisende overfor dette Baneanlæg, og han tænkte sig ikke Muligheden af, at der kunde opnaas Enighed om det, og navnlig mente den højtærede Minister, saaledes forstod jeg ham, at de Interesser, der her er Tale om, ikke falder sammen med Statsbanernes. Jeg formoder, at den højtærede Minister herved tænker paa, at den projekterede Bane fra Vejle til Uldum et Stykke fra Vejle vil løbe ikke saa overmaade langt fra Statsbanen, og at den højtærede Minister da har tænkt sig, at det vilde kunne skade Trafikken paa Statsbanerne. Jeg tror, at den højtærede Minister og alle andre kan være ganske rolige i saa Henseende. Ingen af de Stationer paa den projekterede Bane, som vil komme til at ligge ikke langt fra Statsbanen, vil kunne tage noget fra den. De har deres naturlige Handelsforbindelser ind til Vejle, ikke pr. Bane, men pr. Vogn eller paa anden Maade. Der er ingen i disse Stationers Opland, som tænker paa at tage over Daugaard eller Hedensted for at komme til Vejle, saa for saa vidt berører den Sag absolut ikke Statsbanens Interesser, og jeg kan ikke tænke mig, det er andet, Ministeren har haft for Øje ved sine Udtalelser.

Den højtærede Minister fremsatte en Udtalelse, som jeg var noget forundret over. Han indrømmede, at der i Fjor var givet en Deputation, som ønskede Horsens—Tørring-Banen forlænget, Løfte om, at der skulde blive indkaldt til Forhandling baade med Repræsentanter for de interesserede i de paagældende Egne og med dem, som stod i Spidsen for Planen om Horsens—Tørring-Banens Forlængelse; Ministeren vilde drage Omsorg for, at en saadan Konference kom i Stand. Det var det, jeg fremhævede i min Udtalelse forleden, og den højtærede Minister indrømmede altsaa, at der var givet et saadant Løfte, men han sagde, at der har været Forhold, der har været for stærke at overvinde for ham. Ministeren oplyste ikke, hvad det var for Forhold, der har været saa stærke, at han ikke kunde overvinde dem, og det vil jeg gerne spørge den højtærede Minister om. Ministeren sagde endvidere, at en saadan Forhandling kunde godt være kommet i Stand, dersom Ønsket derom var blevet fremsat fra Uldum—Langskov—Tørring Kommuner, altsaa de interesserede Kommuner. Men det er ikke dem, der har staaet som en uovervindelig Hindring, thi de har ikke

blot først ved en Skrivelse til Ministeren for offentlige Arbejder mindet om det Løfte, der var givet, men de har senere hen, da der ikke kom Indbydelse til en saadan Forhandling, for at præcisere deres Stilling ganske bestemt, i en Skrivelse til Ministeren atter mindet om Løftet om Forhandling, og de har tillige i denne Skrivelse godtgjort, at de interesserede var villige til at yde Tilskud, og hvor meget de var villige til at yde til Horsens—Tørring-Banens Forlængelse til Ejstrup. Derfor er det ikke fra den Side, disse Hindringer er kommet, som det ikke har været let at overvinde. Der har endog været stærke Ønsker om Forhandling. Jeg vil altsaa meget indtrængende bede den højtærede Minister oplyse, hvad det er for uovervindelige Hindringer, Ministeren har staaet overfor. Jeg har den Opfattelse, at hvis den højtærede Minister havde haft Villie til at holde det Løfte, som han uforbeholdent og ubetinget gav den Dag, Deputationen var her, og havde indbudt til en saadan Forhandling, vilde denne Indbydelse naturligvis ogsaa være blevet efterkommet af Horsens By og de øvrige interesserede. Men jeg haaber, at Ministerens Uvillie imod denne Sag i et kommende Udvalg vil kunne overvindes, idet jeg tror, at den Velvillie, der er vist fra forskellige Sider, vil gøre sin Indflydelse gældende.

Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) var egentlig den eneste Opponent imod denne Sag. Han søgte efter bedste Evne at vaske Horsens ren. Hvid som Sne, og sagde blandt andet til at begynde med, at det var i og for sig ikke Horsens, der havde, for at bruge et jydsk Udtryk, været paa Støvlerne for at komme ud til Uldum og Tørring. Men det ærede Medlem har ganske sikkert ikke de rigtige historiske Forudsætninger for at kende det; den Iver, Horsens viste for at komme ud den Vej, var overordentlig stor. Og naar det ærede Medlem saa sagde, at da Banen fra Vejle til Give blev anlagt, tænkte de ikke paa at lægge Vejen om ad Tørring, saa er dertil at svare, at det gjorde de ganske vist ikke, men det vilde ogsaa være en underlig Vej at gaa for at komme til Give. Heldigvis blev det Projekt ikke fremmet, saaledes som det var vedtaget, idet Banen saa var blevet smalsporet. Man saa den Gang i Vejle og Vejles Opland, at det vilde være at gøre Egnen en Bjørnetjeneste at anlægge en saadan smalsporet Bane, og derfor søgte de Aaret